CHATHAM, ONTARIO, MARCH 1, 1952
3RD YEAR OF PUB. NO. 35

CALVINIST-CONTACT

IN DIT NUMMER:

HOLLAND-CANADIAN MAGAZINE IN CANADA

Terwijl dit nummer van C.-C. ter perse gaat is Canada's nieuwe Gouverneur Generaal Rt. Hon Vincent Massey nog niet officieel ge-installeerd. Zijn be-ediging vindt plaats in een korte plechtigheid voorafgaande aan de opening van het parlement op 28 Februari, waarbij Zijne Exellentie de troonrede zal lezen. Rt. Hon. Vincent Massey, die onlangs vanuit Engeland in Canada arriveerde op de dag dat zijn voorganger Viscount Alexander naar Engeland vertrok is Canada's eerste Canadese Gouverneur-Generaal, maar ook de eerste G.-G. die de troonrede leest op de dag van zijn be-ediging. Men ziet hem op bovenstaande foto rechts; het voorwerp, dat hem overhandigd wordt is de zgn. „mace" het teken van zijn waardigheid.

CALVINIST-CONTACT

Holland-Canadian Magazine in Canada

Issued every 1st and 15th of the month. Published under auspices of the Chr. Ref. Immigration Societies in Canada.

Managing Editor: **John Vander Vliet,** 304 Dundas St. W., Trenton, Ontario

Contents: All matters for publication (except advertising) should be sent to the office of the Managing Editor.

Immigration societies, groups and churches in Alberta are requested to send matters of interest for publication to our representative, J. de Jager, P.O. Taber, Alberta.

Business Manager: **John Vellinga,** Box 234, Chatham, Ont.

Subscriptions and advertising: Send all subscriptions, renewals and advertising to the office of the Business Manager, Box 234, Chatham, Ont. Subscriptions $3.— a year in advance.

Printers: **The Mercury Press,** Chatham, Ont.

Authorized as second class mail, Post Office Department, Ottawa.

Werken via eigen Organisatie

Hieronder volgt een lijst met de namen en adressen van de verschillende „full time" field-agenten die in dienst staan van het Synodale Immigratie Comite der Chr. Ref. Church. Wendt U tot hen wanneer U een aanvraag wilt maken voor familieleden, of wanneer u mogelijke werkgevers weet voor nieuwe gezinnen. Deze personen zijn te alle tijde volledig op de hoogte met de laatste regelingen betreffende immigratie; vraag daarom hun hulp betreffende immigratie-zaken. Laten wij alle emigratie-zaken behandelen via onze organisatie en field-agenten.

FIELD-AGENTEN ONZER ORGANISATIE

British Columbia:
Mr. A. de Jong, 1714 Nanaimo Street, Nw Westminster, B.C., Phone N.W. 3449

Alberta: Zuid,
Mr. B. Nieboer, Iron Springs, Alta Phone R 216

Alberta: Noord,
Mr. Herman Wieringa, 7829-111 Ave., Edmonton, Alta., Phone 41537

Manitoba:
Mr. J. de Jong, 245 Jamieson Ave., East Kildonan, Man.

Ontario: Oost,
Mr. L. Vanden Berg, P.O. Box 92, Brockville, Ontario, Phone 2058

Ontario: Zuid-West,
Mr. John Vellinga, P.O. Box 234, Chatham, Ontario, Phone 3695 R

Algemeen Secretaris:
Mr. John Vander Vliet, 304 Dundas St. W., Trenton, Ontario

Editorial

door John Vander Vliet

De eerste boot kwam aan

Op 30 Januari 1952 bracht de „Zuiderkruis" zo'n goede 800 emigranten aan wal te Halifax. De reis was voorspoedig geweest en over de behandeling èn de maaltijden werden alleen goede woorden gesproken. Elf maal staat deze boot aangetekend op de lijst van schepen, die Nederlanders naar Canada zal vervoeren tussen Januari en November. Maar ook andere boten zullen hun kostbare lading naar onze kusten voeren, zoals de „Grote Beer" en de „Sibajak", de „Rijndam" en de „Veendam" en de uit het eerste jaar van emigratie bekende „Waterman. Twintig duizend mensen te vervoeren met al hun bagage is een groot stuk werk.

De korte ceremonie, waarbij de vertegenwoordigers van beide betrokken landen een woord van welkom spraken, getuigde van het belang dat zowel Holland als Canada hebben bij deze emigratie. De volksliederen van beide landen werden gespeeld en daarop volgde de ontscheping.

Volgens de offici-ele opgaven zal het dit jaar 29 maal gebeuren, dat een Nederlands schip emigranten vervoert in belangrijk aantal naar Canada. Behalve deze grote transporten zijn ook vliegtuigen in dienst van de emigratie gesteld, terwijl bovendien nog enkelingen plaats zullen bespreken op vrachtschepen of binnen komen via de Ver. Staten.

Emigratie uit Nederland staat uit de aard der zaak onder ons in het middelpunt van de belangstelling. Laten allen, die er bij betrokken zijn meewerken om alles zo vlot mogelijk te doen verlopen.

De eerste boot in 1952 kwam aan en zonder veel stoornissen hebben allen hun bestemming bereikt. Wij hopen van harte, dat alle emigranten het gehele jaar door een even voorspoedige boot- en treinreis mogen hebben als deze eerste groep in 1952 te beurt viel.

Een reportage in het Dagblad Trouw bracht aan het licht dat de Nederlandse middenstand zwaar te lijden heeft van wanbetaling, die steeds ernstiger vormen aanneemt. Alleen in Amsterdam al wordt het aantal niet-betalende klanten op 25.000 geschat.

«C-C blaast groot appel»

DE WEDSTRIJD IS BEGONNEN

De eerste reacties op de aankondiging van onze abonnementen-wedstrijd zijn al binnengekomen.

Het begin is er dus en dat is moedgevend. Want het is hoog tijd, dat alle Nederlanders in Canada het belang van C.—C. gaan inzien en de zaak daadwerkelijk met hun abonnement steunen.

Helpt u ook mee om van C.—C. een gezond en sterk weekblad te maken? Daarvoor hebben wij nog een dikke duizend abonnee's meer nodig. En die zijn er wel te vinden in Canada.

Wij roepen uw medewerking in in de vorm van een wedstrijd waaraan fraaie prijzen zijn verbonden. Kijkt u maar:

Iemand die 10 abonnee's aanbrengt mag keus maken uit de volgende boekgeschenken:

1. Het Kleuterboek voor de Bijbelse Geschiedenis door Anne de Vries;
2. Het Groot Vertelboek voor de Bijbelse Geschiedenis door Anne de Vries;
3. Marian Big Book of Bible Stories;
4. The Hem of His Garment, roman door Argye M. Briggs.

Iemand die 5 nieuwe abonnee's aanbrengt mag kiezen uit de volgende geschenken:

1. A Land I will show thee, roman door Marian M. Schoolland;
2. Nog ligt de wereld open, roman door Annie Ferwerda—Van den Berg.

Wie voor drie nieuwe abonnee's zorgt mag kiezen uit:

1. Pioniers, roman door Jant Nienthuis;
2. Stories of Hyms we love, door Cecilia M. Rudin.

De voorwaarden voor deelname zijn reeds in het vorige nummer bekend gemaakt. De wedstrijd loopt op 31 Maart aanstaande af. En daarom dus nu allemaal aan de slag, vaders, moeders, jongens en meisjes. De wedstrijd is begonnen.

Laat geen niet-lezer van ons blad met rust tot u hem of haar abonnee gemaakt hebt. De zaak is een beetje inspanning best waard en wij belonen u voor uw hulp.

Wie het allerhoogste aantal nieuwe abonnee's aanbrengt krijgt daarvoor als beloning bovendien nog een extra prijs. Wat? Ja, dat blijft nog even een geheim.

Wij wensen u van harte veel succes.

ER KOMEN C-C-Avonden

Calvinist—Contact gaat het land door. Om beter elkaar „een hand en een voet te kunnen zijn, zal er in iedere plaats waar een voldoend aantal leden onzer kerk wonen, een avond worden belegd, die toegankelijk is voor alle lezers van ons blad. Men behoeft dus niet eens abonne te zijn.

Er zal die avond een der mooiste films van het Moody Bible Institute worden vertoond, er zal een spreker zijn en hopenlijk zang en muziek.

Met andere woorden, op die avond komen we als lezers van C.-C. bij elkaar, om met en voor elkaar de onderlinge band te verstevigen en een mooie avond te hebben.

Natuurlijk, hier zit heel wat organisatie aan vast. Veelal zullen wij de hulp van plaatselijke verenigingen moeten inroepen. In het bijzonder denken wij hierbij aan onze immigratie-verenigingen.

Het is uiteraard niet mogelijk overal tegelijk te zijn, doch het ligt wel in het voornemen zo mogelijk alle plaatsen te bezoeken.

Wij zeggen niet teveel, als we voorspellen, dat u en de uwen een mooie en gezellige avond in het vooruitzicht hebben.

U hoort vanzelf wel, wanneer wij in uw groep komen.

John Gritter:

RICHT LIJNEN

Ter verduidelijking

Als we letten op de indeling van verschillende kolommen in ons blad, kunnen we zien dat het gevaar van herhaling niet denkbeeldig is. Wat we bedoelen ligt uitgedrukt in het Engelse woord "overlap". Mijn Engels-Hollands woordenboek zegt dat "overlap" betekent: overdekken. Dat kan wel, maar dan met deze bijzondere gedachte, dat de ene kolom wat inhoud betreft de andere ten dele overdekt en er dus herhaling van gedachten komt.

Met onze opzet kan dat nogal gemakkelijk. Ds. P. De Koekkoek beweegt zich op ons kerkelijk erf, neemt dingen die daar voorvallen onder de loupe en zegt er het zijne van. Ds. J. Hanenburg licht de lezers in over de geschiedenis en de beginselen en de gebruiken van de Christian Reformed Church. Ds. J. K. Van Baalen heeft een heel breed terrein dat geen andere belijning heeft dan wat onder zijn observatie komt. „Zoals een predikant het ziet", is het brede opschrift voor zijn kolom. Daaronder kan allerlei betrokken worden. Te verwachten is dat ook hij zich uitlaat over dingen op het kerkelijk erf van de Christian Reformed Church, welke verwachting dan ook reeds werkelijkheid geworden is. En van schrijver dezes, die ook het voorrecht heeft predikant te zijn, mag verwacht worden dat ook hij schrijft over zaken die nauw met zijn werk en zijn kerk verbonden zijn. Vier schrijvers dus die zich bewegen op een en hetzelfde terrein! Als daar geen duplicatie van komt mag het wel een wonder heten.

Om daaraan zoveel mogelijk te ontkomen heeft schrijver dezes zich voorgenomen zijn terrein wat nader af te bakenen, volgens de oorspronkelijke bedoeling van zijn kolom. Toen deze ingesteld werd in „Contact", voor de samensmelting met de „Canadian-Calvinist", was de bedoeling dat deze kolom zou bestaan uit gedachten rechtstreeks genomen uit de Bijbel en ons voorgelegd ter voorlichting, om zodoende lijnen te geven waarnaar wij ons denken en leven kunnen richten. Voor een wijle werd die beperking wel eens een beetje soepel genomen; nu, met de nieuwe opzet, met het gevaar van duplicatie voor ons, hopen we die gedachte meer strikt in toepassing te brengen.

Wat we hopen te geven is niet meditaties, hoe stichtelijk die ook mochten zijn. Evenmin verkorte predikaties, hoewel de gedachten hier gegeven ook wel eens in predikaties kunnen voorkomen. We zullen trachten te grijpen uit de Heilige Schrift gedachten die van direct practisch belang zijn voor ons leven, en die wat te belichten, om zodoende richting te geven aan ons denken en doen, vooral ook op het terrein van het persoonlijk godsdienstig leven.

OVERLUID BIDDEN

We vestigen uw welwillende aandacht op Psalm 5 : 4, waar David zegt: „Des morgens, Heere, zult Gij mijne stem horen, des morgens zal ik mij tot U schikken en wacht houden".

Wat een mooie gedachten liggen hier over het gebed!

Bidden in het algemeen, in de algemeenste zin, is spreken met God. Maar dat is erg breed, eigenlijk wat te vaag. Voor David was dat meer specifiek spreken met de Heere, de Jehovah, de God des Verbonds. Dat behoort ook in ons leven: Wij zijn met de leer des Verbonds ietwat op de hoogte; dat is iets dat onder ons specifiek ontwikkeld is, meer dan onder andere gezindten van Christenen; dat is aan ons betekend en verzegeld in onze doop; dat behoort ook te leven in ons gebed. Wanneer we bidden gaan we tot onze God des Verbonds, Die zelf die relatie gesteld heeft, Die een machtig bondgenoot is, Die grote dingen voor ons kan doen. Wat is dat toch veel rijker dan die algeme idee-en van een Hoger Wezen! Dat moeten we grijpen en vasthouden en beleven.

Dan spreekt men met God ook liefst overluid. Zogenaamd „stil bidden" kan ook, als het dan maar echt bidden blijft. Maar we kunnen niet anders denken dan dat het gevaar van afdwaling in zijn gedachten groter is bij het stil bidden dan bij het overluid bidden. Als het in een groep gebeurt maakt het altijd wat een zwakke indruk, vooral als een vader voorgaat in stil gebed. Het geeft zo de indruk alsof men er niet vooruit durft komen dat men met God spreekt. Men zegt dan wel dat men de gave van overluid bidden niet heeft, maar met wat oefening zou dat in de meeste gevallen wel in orde komen.

Weet ge wat daar goed voor is? In uw persoonlijk gebed overluid spreken. Ge hebt toch, behalve het huiselijk gebed, ook uw persoonlijk gebed? Dat is toch van een Christen niet anders te denken. Welnu, als ge dan alleen zijt, spreek dan met God luid genoeg zodat ge uw eigen stem kunt horen. Het hoeft niet zo luid te zijn dat men u door het hele huis kan horen, het hoeft niet over te gaan in reclame, maar wel zo dat ge uzelf kunt horen. Dat helpt om uw gedachten bij elkaar te houden en aan eigen stem gewoon te worden.

Is dat niet vreemd, dat sommige lui zo bang zijn voor eigen stem als het aan bidden toekomt? Anders zijn velen heus niet zo bedeesd, dan kunnen ze er wezen! Als het op praten aankomt en zingen of zo iets, nou dan zijn ze helemaal niet bang voor eigen geluid. Maar als ze verzocht worden te bidden, slaat hen de schrik om het hart, ze verschieten van kleur, 't is alsof ze plotseling door iets vreselijks worden bedreigd.

Nu is bidden werkelijk iets zeer ernstigs, en dat kan ten dele de oorzaak zijn. Maar in de meeste gevallen niet. Men zingt naar hartelust en veel van dat zingen is ook bidden, maar daar heeft men geen moeite mee. Ik denk dat die vrees meest voortkomt uit de opvoeding die men gehad heeft. In kringen waar hardop bidden beschouwd wordt als iets dat heel moeilijk en ernstig is, heeft men dat; in kringen waarin kinderen gewend worden aan de gedachte dat het passelijk en heerlijk is voor te kunnen gaan in gebed, nemen de meeste jongelui het vanzelf over.

Hebt ge daar moeite mee, begin dan in uw persoonlijk gebed overluid te spreken. En vraag God u te leren bidden, ook overluid. En de volgende maal als u gevraagd wordt voor te gaan, niet afslaan, hoor! Vraag God maar u te helpen, haal eerst eens goed diep adem, en begin maar. Eerbiedig, maar heel gewoon. God verstaat eenvoudige, gewone taal wel. Maak het maar wat kort. Dat leert wel. Zo zult ge een grote overwinning behalen.

Weet ge waar dat persoonlijk overluid bidden ook goed voor is? Om te leren bidden in een taal die nog nieuw voor u is, b.v. in het Engels. Gij oudere vaders hoeft dat niet meer te leren, maar gij jongere vaders en echtgenoten wel. Straks komt ge te staan voor het feit dat uw kinderen het Engels veel beter verstaan dan het Nederlands. Ge ziet er eerst wel tegen op. Ge tracht er eerst eens af te komen door een Engelse kinderbijbel te kopen. Maar straks komt er een tijd dat ge eigenlijk ook het gebed in het Engels moest doen. Dat is nogal een toer. Nog moeilijker dan lezen, voelt ge. Dat is ook grotendeels maar weer een idee. Maar laat dat zo zijn. Begin maar met te trachten in uw persoonlijk gebed u in het Engels uit te drukken. Zeg het de Heere maar waarom ge dat wilt leren. Hij zal dat goedkeuren en u helpen. Zo komt ge aan de gang. En dat huiselijk gebed is toch van zo heel groot belang!

Open brief

aan besturen en leden der mannenverenigingen

Onderstaand schrijven werd ons met het verzoek tot publicatie toegezonden.

WAARDE BROEDERS;

Mogen wij even uw aandacht voor een belangrijke vraag?

De toevloed van immigranten doet ook het getal mannenverenigingen toenemen. Toch zijn er nog honderden mannen die wel lid kunnen en willen worden. Als..... de aandacht er maar geregeld op gevestigd wordt. Bovendien, zullen ook anderen dan wij zelf de vruchten van onze arbeid genieten, dan is een gezamenlijk getuigenis nodig.

EENDRACHT MAAKT MACHT. Het winnen van leden en het uidragen van onze beginselen kan alleen dan doeltreffend zijn als er gezamenlijke actie is. Daartoe is organisatie nodig. Als het bestuur van de mannenvereniging CALVIJN te Hamilton Ont., hebben wij gemeend deze organisatie ter hand te moeten nemen. Daartoe willen wij trachten de bestaande en nog op te richtên mannenver. samen te brengen in ringverband en dit allengs uit te breiden tot THE CANADIAN FEDERATION OF MEN-SOCIETIES.

Wij stellen ons de organisatie als volgt voor.

In verschillende delen van Zuid-Ontario worden ringen opgericht omvattende de mannenver. die in dat bepaald gedeelte zijn.

Deze ringen vormen samen de Provinciale afdeling. Wanneer t.z.t. ook in andere provincies van ons land zulke afdelingen worden opgericht, dan kunnen die weer samen gebracht worden in The C.F. of M.S.

Het ringbestuur (dat samengesteld wordt uit 1 bestuurslid en 1 gewoon lid van elke aangesloten ver.) vergadert eens per drie maanden. Het afdelingsbestuur (dat samengesteld is uit 1 bestuurslid en 1 gewoon lid van elke aangesloten ring) vergadert eens per zes maanden. De ring zou een per drie of zes maanden een ringvergadering voor de aangesloten verenigingen kunnen uitschrijven. De afdeling zal eens per jaar een provinciale vergadering voor alle aangesloten verenigingen moeten uitschrijven. Zo wordt de eenheid en het saamhorigheidsgevoel tussen ons als broeders van hetzelfde huis bevorderd en het belang van de mannenverenigingen gediend.

En nu de belangrijke vraag. Wil ook uw vereniging aan deze organisatie meehelpen? Om bij een volgend seizoen deze zaak in kannen en kruiken te hebben, moeten de voorbereidende werkzaamheden nu ter hand genomen worden. Zoudt u ons voor 15 Maart a.s. willen berichten van uw medewerking? Eventuele voorstellen en uw zienswijzen worden dan tevens gaarne verwacht.

Terwijl wij u als vereniging en de leden persoonlijk des Heeren zegen op uw arbeid toewensen, verblijven wij met broedergroeten,

SIMON P. RUNIA, Voorzitter
P. VAN ZUILEN, Secretaris
15 Leland St., Hamilton W, Ont.

Zo denken wij er over

„SPIJKERS MET KOPPEN"

Als „eerste-jaars-immigrant" en daarom misschien nog niet goed op de hoogte van alles wat de Hollandse kerk hier in Canada betreft, zou ik toch de aandacht willen vestigen op een ernstige kwaal waar velen in de kerk aan lijden. Het is me opgevallen (en ongetwijfeld velen met mij) dat er in de Hollandse kerk ontzettend veel wordt gegeten tijdens de bediening van Gods Woord. Vooral kauwgum wordt veel gebruikt, maar ook veel andere snoeperijen. Laten we toch bedenken dat we in Gods Huis op een heilige plaats zijn. „Mijn huis is een huis des gebeds" en dus niet de plaats voor het nuttigen van allerlei lekkernijen.

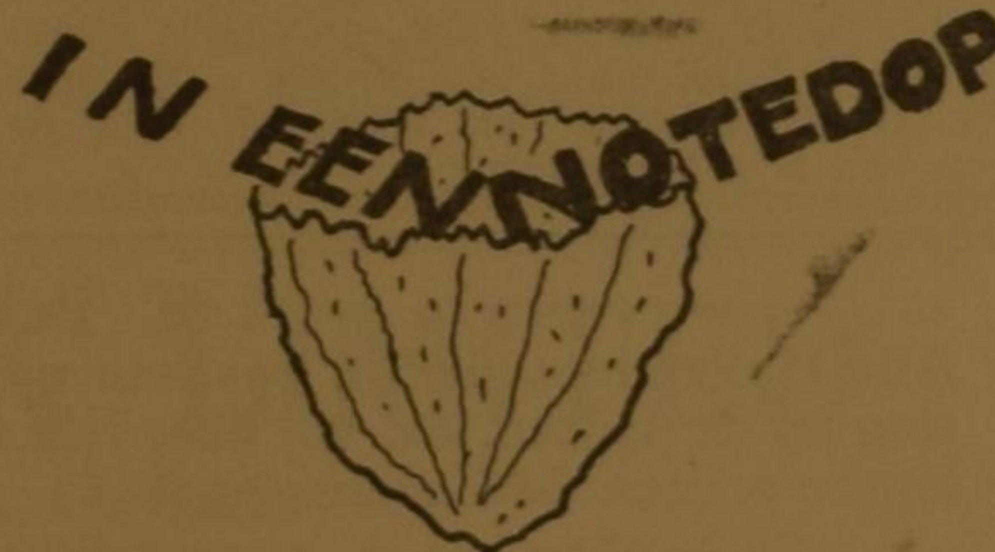
J.R.

NIEUWS VAN HET HOOFDBESTUUR

Beknopt verslag van de vergadering van het Hoofdbestuur op 6 Februari 1952. Het eerste ontvanghuis of wel „Immigratie-Hall" van de Chr. Ref. Immigration Societies in Ontario is geopend te Toronto. De kosten zullen worden gedragen door de locale Immigration Society te Toronto.

De secretaris deelde op deze vergadering mede, dat Mr. T. Hagen zijn ontslag als part-time fieldman had ingediend.

Mr. J. Vellinga, fieldman voor West-Ontario, zal enige weken werken in Nova Scotia om daar een nieuw veld te openen.

Onder voorzitterschap van de heer R. Feddema werd te Strathroy, Ont., een vergadering gehouden waarin besloten werd tot de oprichting van 'n christelijke schoolvereniging. Algemeen was de vergadering van mening, dat in deze richting gewerkt moet worden, ook al ligt het ideaal „een eigen vrije school" misschien nog ver in de toekomst. Besloten werd ook, dat de nieuwe vereniging zich aan zal sluiten bij de Unie, omdat in samenwerking meer bereikt kan worden.

De Hollandse mannenvereniging te Chatham, Ont., die eens per drie weken vergadert, wilde deze winter niet goed op gang komen. Door vertrek van sommigen en drukke werkzaamheden van anderen functioneerde het bestuur niet goed. Op de laatste vergadering is een geheel nieuw bestuur gekozen, dat een krachtige propaganda zal voeren. Voorzitter is de heer J. Hoogstra, secretaris de heer Dreise, penningmeester de heer A. J. Koene, terwijl de heren D. Farenhorst en G. Vander Veen het bestuur aanvullen.

Enkele jaren terug was er in Chatham ook een Hollandse vrouwenvereniging, die echter niet erg floreerde omdat zij vergaderde op dezelfde avond als de mannenvereniging. Er werd dan ook besloten de vrouwenvereniging te doen samengaan met de Engelssprekende Ladies Aid. Maar ook dit had niet het gewenste resultaat, want vanwege de taalmoeilijkheid was de animo gering. Nu zijn opnieuw de hoofden bij elkaar gestoken en is er weer een vrouwenvereniging opgericht. Ongeveer 30 leden sloten zich aan en een bestuur werd gevormd bestaande uit de dames Mrs. Vander Veen, Mrs. Koop, Mrs. Vander Werf, Mrs. Schenk en Mrs. Van Rooien.

De immigratievereniging te Campbellford, Ont., telt thans 33 leden, terwijl hiervan 31 leden zijn aangesloten bij het ziekenfonds. Men is in Campbellford bezig met de oprichting van een begrafenisvereniging, waarvoor zich reeds verschillende leden hebben aangemeld.

FOR BOYS AND GIRLS

Mother

DEAR BOYS AND GIRLS

Sometime ago a teacher of the Edmonton Christian School told the pupils a story you all know. It was the story of the race between the hare and the tortoise. I'm right, you do all know it, don't you? But just in case you don't ask your parents to tell it to you.

When the story was told the teacher said. "Now boys and girls, take papers and pencils and write this story in your own words. You may change the story to please yourselves."

So the children got busy. When the stories were finished, they were collected and the teacher took them home.

Oft-times these stories are very hard to read because the children are careless in their writing, but most of these papers were neatly written and really interesting.

One of them was so different that I want to tell it to you. It was written by Peter Nicolai of the seventh grade. Here is a copy of it:—

THE CHAMPIONSHIP RACE

Once upon a time in Winkleville there was a Championship Race between Mr. Slow, a tortoise and Mr. Fast, a hare. Mr. Slow was the slowest runner in all Winkleville and Mr. Fast was the fastest runner. The odds were ten to zero in favor of Mr. Fast.

Here's Dick Twinklestar the radio announcer of Winkleville. "Hello race fans of Canada and the United States, there are throngs of people on the racing strip.

"Mr. Slow and Mr. Fast are now lining up on the starting line. Here's Mr. Checksenlaar getting set to start the race off.

"One for the money,
Two for the show,
Three to get ready,
Four to . . oops. he's got to blow his nose.

"Here we go again, one—two—three. GO !

"There goes Fast over the blue line up to the red line. Oops ! sorry ! this isn't hockey !

"Oho ! there's Fast taking a nap on the forty yard line.

"And there's Slow going over the fifty yard line !

"Oh, sorry this is racing and not football. And Mr. Slow is the champion."

WHAT IS THIS WORD ? ____

My very first letter's in SUN not in RAIN,
My next is in MIRTH but not in PAIN.
My third is in GRIM but not in CRY,
My fourth is in LAUGH but not in SIGH.
My fifth is in CHEERFUL but not in SAD.
My whole is something you do when you're glad.

answer: Smile. (printed upside down)

In de eerste weken van dit jaar heeft het ook voor de Nederlandse kust danig gespookt. Bij het verrichten van bergingswerkzaamheden zijn de bekende zee-sleepboten „Witte Zee" en „Ganges" in ernstige moeilijkheden geraakt. Een derde sleepboot, eens in moeilijkheden. De kapitein van deze die ter assistentie uitvoer, geraakte evensleepboot werd door een zware grondzee van boord geslagen en verdronk voor de ogen van zijn bemanning.

John C. Verbrugge:

FOR THE YOUNG PEOPLE

Living for a Cause

A recent issue of NEWSWEEK reported under the heading of "Science" the undertaking of a married couple to adopt a baby chimpanzee and bring the creature up as a child in their home. The couple, Keith and Cathy Hayes, had already dreamed in their student days at the University of Wisconsin of just such an undertaking. They were married in 1941. In the late summer of 1947 the opportunity came to "adopt" a baby chimp. Apparently this is their only "child". Just what their objective is with this "scientific experiment" is not stated. But it seems to be some vain attempt to show that apes and people are not so far removed from one another.. Strange "monkey business", to be sure! Perhaps if monkeys could talk they would soon disclaim any connection with creatures who do such foolish things as some human beings do. NEWSWEEK reports that the book recently published, "The Ape In Our House" written by Mrs. Hayes, in which she gives an account of the first three years of their experiences with this undertaking, is "a delightful book". Readers of this column who are minded to spend $3.50 on the purchase of a book will more than likely make a wiser and better selection. And we are minded to raise the question, just what is the purpose of life for such people, who devote the energies of their lives to the bringing up of an irrational creature? They are not living aimlessly. But what sense is there in the aim they have set?

Living for a cause! That is a matter of primary importance, young people. There are many folks who are drifting through life, just coasting along. But they make no real contribution to society. They exist, but do not really live. It has always been true in the past, and it is true today, that those people who have some vision and who set up some goal for themselves in their lives, will be of greatest service to their community. As Christians we may not just drift along. We must become conscious of the fact that God has created us for a purpose. That purpose finds its central expression in the thought that God has made us to glorify Himself. But that glorifying of God is attained along the great variety of avenues of the gifts, talents and endowments of people. So each one of us must ask, "What am I living for? What talent has God given to me which I am to use for His glory?" We must all give serious consideration to the question of purposeful living. Unless we give proper thought to that question, our life will lose objective, with the result of wasted energy and a wasted life. The question resolves itself into the question which Jesus put to the two disciples of John the Baptist, who turned away from John to follow Jesus after the Baptist had pointed to Jesus and said, "Behold the Lamb of God which taketh away the sin of the world". The question which Jesus asked them was this, "What seek ye?" What are you after? What is the basic drive of your life? What is it that is prompting you to turn away from John to follow me? And so that question keeps coming to everyone of us. It has echoed down the corridors of time, and has addressed itself to everyone who is not satisfied with living aimlessly. "What seek ye?" Are you living for a cause? And is the cause for which you are living a **selfish** or a **selfless** one?

It is of the greatest importance for young people to early give a satisfactory answer to that suest .nFroioin Thencto answer to that question. For unless that is done, the development of your life here in Canada will lead to very little that is of real account. The first question is the choice of a vocation, the kind of work in which you will want to engage. At first you will immigrants you must find work, you must do whatever your hand finds to do. As have something to do. But gradually you will want to move in a certain direction. After your kind of work has been chosen, you will face the question of developing your God-given talents in a worthy manner, so that it is clear that your objective is to "bring every thought into subjection unto obedience of Christ". Some of you will become laboring men in various industries; others will become craftsmen. Some will engage in technical skills. Some will aim for service in the Kingdom of God in a more special sense. For the teachers of our Christian Schools and the ministers of our churches will have to be drawn from your ranks. Do not carelessly lay the challenge of that thought aside, by saying that someone else is called to that work. Each one who faces the question honestly, "What does God want me to do? And how can I best reach the goal God intends for me?" will also face the question of specialized Kingdom work. The rapid expansion and development of the church life here in Canada calls for extra attention to that question. There will be increasing need in the years ahead for young people who say, "Here am I, Lord; send me". The more the matter of purposeful living grips our hearts, the more we will sense the extent of the claim of God expressed in the words of Jesus: "But seek ye first the Kingdom of God and His righteousness, and all these things will be added unto you". We dishonor God if we live aimlessly, if we live without a purpose.

"WHAT SEEK YE?" What is the fundamental drive of your life? Do not make the mistake of the couple referred to above, whose chief aim was mere "monkey business".

DE STEM VAN Alberta

GEEN APPLAUS

Het is nog niet lang geleden, dat een niet onvermaard Nederlands journalist Canada gedurende enkele maanden doorkruiste en naar aanleiding van zijn kruistocht interessante reportages gaf in het evenmin onvermaarde dagblad Trouw. Op deze reis kwam deze journalist ook in Alberta en in Ontario en deed in deze provincies merkwaardige ontdekkingen inzake het leven en werken van de Hollandse immigranten.

Hij vergeleek het immigrantenbestaan in Alberta met dat in Ontario en kwam zo tot de conclusie, dat Alberta het land is voor de zeer sterken, zeer energieken, voor de mensen die over zeer veel doorzettingsvermogen beschikken. Ontario daarentegen bleek mogelijkheden te bevatten ook voor minder sterken, minder energieken, kortom voor mensen met minder doorzettingsvermogen.

Nu is het niet denkbeeldig dat de Albertaanse immigrant, dit lezende, de neiging vertoont, het hoofd met een forse zwaai in de nek te werpen en reeds bij voorbaat te applaudiseren voor de opmerkingen, in dagblad Trouw vermeld. Immers, wie wil niet graag tot het superras van de zeer energieken behoren. Toch moeten we, misschien tot teleurstelling van sommige Hollanders in Alberta, een vraagteken plaatsen achter bovengenoemde conclusie van Trouw's verslaggever.

Trouw wijst er op, dat de immigrant in Ontario eerder voor zichzelf kan beginnen dan de immigrant in Alberta. Maar dat behoeft op zichzelf natuurlijk nog helemaal geen winstpunt te zijn. Het kan hier ook, dat een immigrant al heel spoedig een eigen farm heeft, natuurlijk met alle risico's daaraan verbonden. Zouden deze risico's in Ontario minder groot zijn?

Op de ene plaats in Alberta kan men na een jaar een farm kopen, terwijl men op een andere plaats vaak jarenlang moet wachten, omdat daar de grond beter en dus duurder is. In Ontario zal dat niet anders zijn.

Dit zijn maar heel eenvoudige overwegingen, die toch zeer zeker in rekening gebracht moeten worden, wanneer men een parallel gaat trekken tussen het immigrantenbestaan in Ontario en in Alberta.

De reporter van Trouw merkt voorts op, dat in Ontario de bodem meer in cultuur is gebracht, terwijl men in Alberta veelal moet pionieren op nog niet bewerkte grond. Maar dit laatste heeft het grote voordeel dat men niet zoveel kapitaal behoeft te bezitten, om ongecultiveerde grond te kopen. Zo bezien zou het dus eerder Alberta moeten zijn, waar de immigrant spoedig voor zichzelf kan beginnen.

Maar laten we niet vallen over iedere zinsnede uit de aangehaalde artikelen, maar veeleer de luisteraars naar de Stem van Alberta er op attent maken in alle bescheidenheid, dat het ons nog niet is opgevallen, dat de Hollanders in Alberta de super-klasse der immigranten vormen. Wie naar het "sunny Alberta" gaat, wordt niet vooraf aan een proef onderworpen, of hij wel alle karakterkenmerken van een onversaagd man vertoont.

De Alberta-immigranten zijn doodgewone mannen en vrouwen met hun kracht en zwakheid; mensen met ups en downs. Er zijn krachtfiguren onder hen; er zijn ook zwakken en slappen onder hen. Er zijn er, die zich vanaf de eerste dag thuis voelen in Alberta; er zijn er ook, die beter in Holland hadden kunnen blijven. Er zijn er, die heel spoedig slagen; er zijn er ook, die altijd blijven modderen en nooit verder komen.

En precies zo is het ook bij u, nietwaar, lezers uit Ontario?

En wanneer we op deze nuchtere wijze het immigrantenbestaan in Alberta en in Ontario onder de loupe nemen, dan komen we niet tot de conclusie: de zeer sterken naar Alberta, de minder sterken naar Ontario. Want er is maar een conclusie mogelijk: De immigrant in Alberta en in Ontario moet sterk zijn: sterk wat betreft zijn wilskracht en doorzettingsvermogen. en bovenal sterk in zijn geloof, omdat de weg naar zegen en succes in ons immigrantenbestaan altijd verbonden is aan:

de grote Wet van 't mensenleven:
tot heil van onze naaste leven,
te werken en op God vertrouwen,
en zo aan ons geluk te bouwen.

Wie naar die Wet leeft, is zeer sterk!

Paul De Koekkoek:

Van het Kerkelijk erf

Vele Predikanten noemen zich Gereformeerden en Calvinist en ze zijn hele of halve Remonstranten

Ds. Zyderveld van Grand Rapids, Mich., van de „Old Christian Reformed Church" schrijft „Brieven uit Jerusalem" aan sommigen onzer in Canada. Hij verblijdt zich over het feit dat Ds. Tamminga en Br. Hamstra nu in Ontario twee gemeenten dienen. Het stond er immers met ons volk zeker vooral Christelijk Gereformeerde immigranten van Nederland, niet best voor. Want toch, „wat waren onze emigranten in Canada? Ekele arme verstrooid levende mensen, die leefden temidden van allerlei godsdienst, welke tekort is voor de eeuwigheid. Doch de Heere gedacht aan hen en zond arbeiders om onder hen te werken."

Ook lazen we dit vanuit Jerusalem: „Weinig brood te hebben en geen toekomst voor de kinderen is een harde zaak. Maar om te leven in een plaats waar Gods Woord niet te vinden is, is veel erger. Zwerven over de aarde om een geestelijke predikatie te horen, wat is dat vreselijk. In Holland versmaad en nu begeerd. Is zo uw toestand, mijn vriend? Ge moogt het aardig goed hebben wat het tijdelijke betreft, maar wat hebt ge voor uw ziel? En als ge kinderen hebt, wat horen ze op de dag des Heeren? Ge zendt toch uw arme kinderen, de schatten die God u gegeven heeft, niet naar leraars, die de waarheid verdraaien en uw ziel verleiden voor de eeuwigheid? Wacht u voor wolven in schaapsklederen, ze zijn gevaarlijk voor u, en nog meer voor uw kinderen. Vele predikanten noemen zich Gereformeerd en Calvinist en ze zijn hele of halve Remonstranten. Blijf bij de zuivere waarheid en zoekt contact met mensen, die de bevindelijke waarheid liefhebben. De Heere kastijdt maar ook Zijn handen helen. Er is voor Zijn volk altijd honing aan de roede". En elders nog deze blijde tijding: „Uit Artesia vernam ik, dat een familie uit een andere kerk over was gekomen om onder het lezen van godzalige oudvaders te kerken. Beter is het te zitten onder het lezen van een goede predikatie dan te luisteren naar 'n ongereformeerde preek."

Het blijkt dat onze broeder in de States wel zorg heeft over hen die niet in „Jeruzalem" maar in de „verstrooi-ing" wonen. Daar is dan ook wel reden voor in tijden van emigratie en immigratie. En dienovereenkomstig geeft het stof tot dank als er weer een leraar overkomt (in dit geval Ds. Tamminga) om de waarheid Gods te verkondigen. Toch zal het Ds. Zyderveld en anderen niet moeten ontgaan, dat de verstrooi-ing niet zo absoluut is onder de Nederlandse immigranten als hij schijnt te denken. Wat andere z.g. halve Gereformeerde of Calvinistische predikanten ook mogen opscheppen voor de geestelijke magen, we kunnen hem verzekeren dat een gezonde bijbelse prediking gehoord wordt in de nu bijna 70 gemeenten van de Chr. Ref. Church in Canada, en dat op nog andere plaatsen vergaderd wordt om de Heere te dienen naar de eis Zijns Woords en de gewoonte der Vaderen. En ook, dat al is niet alles goud wat er blinkt, de "newcomers" er mee ingenomen zijn en er wel bij varen. De Heere laat zich onder ons niet onbetuigd.

NOGMAALS: „GESPREKKEN MET PRIESTERS EN VRIJGEMAAKTEN."

Naar aanleiding van ons stukje onder bovenstaande titel, en voorkomende in „Calvinist—Contact", 1 Jan. '52, kregen we een lange brief van een onzer lezers, die de goede wens uit, dat „wij hier, en als Vrijgemaakten, en als Synodalen, en Chr. Gereformeerden, en Orthodox Hervormden in de Christian Reformed Church zullen leven naar de grondslagen van God's Woord"

De broeder „weet zeker dat onder de leden der Chr. Ref. Church honderden zijn die in Nederland Gereformeerd (onderhoudende art. 31) waren. Deze mensen hebben zich aangesloten bij de Chr. Ref. Church om de belijdenis die deze kerk heeft. Gelukkig worden ze in de Chr. Reformed Church niet gebonden aan leerstellingen zoals dit plaats vond in 1944 in Nederland".

Nu meent de broeder dat we in bovengenoemd stukje eenzijdig waren door de suggestie dat de Synode der Vrijgemaakten geen samenspreking zou willen omdat zij de alleen-zaligmakende kerk zouden beweren te zijn.

Gaarne dienen we de broeder van antwoord.

We willen toestemmen dat iemand uit mijn vraag een positieve suggestie kon nemen dat de Vrijgemaakten niet wilden samenspreken omdat ze zouden beweren DE ware kerk van Christus te zijn. Die indruk wilden we echter niet geven, ook niet door de vraag die we dienaangaande stelden. Het is in dit geval ook niet te bewijzen. We kwamen echter tot die vraag doordat we tegenwoordig bezig zijn met het zoeken naar eenheid van ons Gereformeerd volk. Daartoe moeten er samensprekingen zijn tussen hen die kerkelijk gescheiden leven maar toch wezenlijk een zijn. Nu „trof" het dat we tegelijk lazen van Roomsen en Protestanten die samenspraken, maar ook van twee soorten Gereformeerden die dat niet kunnen; namelijk niet langs de Synodale Deputaten-weg. Al is het in het eerste geval officieel kerkelijk niet mogelijk, **toch** doet men het privaat. Maar waarom zou men het dan niet doen onder Gereformeerden die zoveel dichter bijeen staan? Het zou hen goed doen, en (denk ik) de zaak in Canada eenvoudiger laten of maken.

Wie dan ook in Nederland inzake samenspreking het meest of het minst broederlijk en consequent is geweest: Het zit vast in hoge plaatsen. Wat officieel kerkelijk vastloopt en toch MOET, zal privaat aangepakt moeten worden. Dit is in dezelfde lijn die we, gelukkig, in Canada zijn begonnen te trekken.

We hebben in de lagere linie geleerd (ja, onder de gunstige omstandigheden van de nieuwe immigratie) samen te spreken. En dat naar elkander toe. Met aanvankelijk goed resultaat. Wat men in Nederland in die weg zal doen, zal ook ons ten goede komen.

CHURCH LIFE IN FORT WILLIAM

Fort William is some 450 miles southeast from Winnipeg and is a daughter church of Winnipeg. It is some 40 families strong and it was decided to ask "hand-opening" of Classis Minnesota and to call a minister as soon as possible after that. Then last summer some families from Winnipeg located near Emo some 300 south east of Winnipeg. They now have 7 families and some single members. Already they have purchased a church in Emo, formerly used by the United Church. This is a promising field too.

Winnipeg numbers 100 families now and has three services every Synday. At 3 p.m. the English services are held in our church and Holland services in a rented Lutheran church nearby, which seats about 300 and is nearly filled when weather is good. Every other Sunday Rev. Disselkoen leads services in the Holland language, else it's "reading". A boys „Knapen-vereniging" was started here recently with over a dozen boys, led by a young man who gave such leadership in Holland. This meeting is held in Rev. Disselkoen's home (basement) where also the Young Men and Young married Ladies meet regularly. Society life is flourishing here. The young men lead their own meetings and recently our young people's society decided to relieve the minister of the Sunday evening meetings also so he could visit the sick or rest on Sunday nights. There was quite a number of sick here this winter. One of our immigrant young men leads de The Y.P.S. and all in the English language. The society meetings here are all in English except a Holland Ladies aid. The new comers really take hold of the English around here.

Two Bible study groups are held by members living some distance from the city. One at Transcona, 6 miles east, every other Tuesday and the other 25 miles north-west at Stonewall, where sermons are read every other Sunday evening. So you see there is quite some activity.

CANADA'S REGERING

en zijn politieke „Winkel van Sinkel"

Voor het besef van Hollanders, die groot geworden zijn met Hollandse begrippen over regeringsvorm en politiek, vertoont de Canadese regeringsvorm enkele facetten, die bevreemding wekken. Eigenlijk is dat geen wonder, want zowel Nederland als Canada zijn democratische landen en men zou dus op het eerste gezicht kunnen veronderstellen dat democratie overal hetzelfde moet zijn, dezelfde vormen moest vertonen en dezelfde werkmethode volgen. Maar dat is niet zo. Canada's regeringsvorm is een mengeling van Engelse en Amerikaanse gedachten. Voor zover het betreft de opzet en werkwijze van de federale regering heeft Canada het voorbeeld van Engeland gevolgd, doch waar het betreft de verhoudingen van de provinciale regeringen tot de federale regering heeft Canada tot op zekere hoogte de methoden van de Verenigde Staten van Amerika gevolgd. Dat immigranten maar moeilijk wegwijs kunnen worden in het spel der politieke partijen in dit land is helemaal geen wonder, want dat kunnen heel veel Canadezen en (schrik niet) vrij wat politici zelf ook dikwijls niet.

Tegenstrijdige belangen veroorzaken vreemde verhoudingen

Een Senaat die niets te zeggen heeft

U wist waarschijnlijk niet dat we hier in Canada eigenlijk onder het gezag van een onderkoning leven? Toch is het zo, al wordt die titel niet meer gebruikt. Inplaats daarvan wordt de onderkoning genoemd Gouverneur-Generaal. In oude boeken waarin zijn rechten en plichten zijn vastgelegd wordt hij echter nog onderkoning genoemd. En 't is nog niet zo lang geleden (ongeveer 4 jaar) dat Lord Wavell (in de oorlog Generaal Wavel), die in Brits India ongeveer dezelfde functie had als nu Mr. Massey in Canada, de onderkoning van Brits India werd genoemd. Toen Brits India zelfstandigheid verkreeg is de functie en daarmee ook de titel afgeschaft. Maar ook nu nog vervult de Gouverneur-Generaal van Canada de functie van onderkoning in dit land. Hij is precies hetzelfde voor Canada als Koningin Juliana voor Nederland: de symbolische drager van het gezag. Men zou dus eigenlijk ook kunnen zeggen, dat Canada een koninkrijk is, waarvan de koning toevallig in Engeland woont, de koning die hier dan vertegenwoordigd wordt door zojn Gouverneur-Generaal. Constitutioneel gezien is dat zo. De Gouverneur-Generaal is volgens de Canadese grondwet de symbolische drager van het gezag; alle wetten en besluiten van de regering moeten zijn handtekening dragen om van kracht te kunnen zijn. De Gouverneur-Generaal wordt benoemd door de Engelse koning en is (in naam) het hoofd van de staat. In feite heeft hij evenveel en even weinig te zeggen als koningin Juliana in Den Haag of Koningin Elizabeth in London. In 1926 wilde de toenmalige Goeverneur-Generaal Lord Byng, b.v. daadwerkelijk ingrijpen op het regeringsbeleid. De Liberalen hadden een nederlaag geleden in het Parlement en toen wilde de minister-president, MacKenzie King, het parlement ontbinden en nieuwe verkiezingen houden om het volk zelf te laten spreken. Maar Lord Byng vond dat het parlement niet ontbonden moest worden, maar dat nu de Conservatieven een regering moesten vormen. Zo geschiedde. Maar de Conservatieven konden zich tengevolge van een formaliteit in de procedure niet handhaven en toen moesten er dus toch verkiezingen worden gehouden.

Bij deze verkiezingen gaf het volk onmiskenbaar te verstaan, dat het geen inmenging van een Gouverneur-Generaal in zijn zaken duldde, want de Liberalen werden met duidelijke meerderheid tot regeringspartij gekozen.

In rang volgt op de Gouverneur-Generaal de Senaat, dat is een vergadering van 102 heren, die voor hun leven worden benoemd en wier taak het is de handelingen van de volksvertegenwoordiging te controleren. Elke wet en elk besluit van de volksvertegenwoordiging moet door de Senaat goedgekeurd worden. Dat is om ongewenste uitwassen van de democratie te voorkomen, om minderheden tegen ongewenste partijzucht te beschermen. Op papier heeft de Senaat zelfs ook de macht om wetten voor te stellen aan het huis van Afgevaardigden, maar in feite heeft zij evenveel te zeggen als de Gouverneur-Generaal, namelijk niets.

Ze mag alleen maar een paar maal per jaar vergaderen, zich wat boos maken om alles wat haar niet aan staat en tenslotte grommend de besluiten van het parlement met een handtekening bekrachtigen en doorsturen naar de Gouverneur-Generaal, die er dan ook nog zijn handtekening op moet zetten. Men kan de Senaat goed vergelijken met de Eerste Kamer in Nederland, alleen met dit verschil, dat de leden van de Senaat voor hun leven benoemd worden door de Gouverneur-Generaal op voorstel van de minister-president. Het lidmaatschap is een erebaantje, minder fraai gezegd: een troostprijs voor politici die uitgediend zijn en waar de partijen geen raad meer mee weten. Ze zitten er dus bij de gratie van de partijen en moeten zich een beetje koest houden. De Senaat is nogal eens het onderwerp van spotprenten en lachwekkende verhaaltjes in Canada. Men maakt er zich een beetje vrolijk over, ofschoon men ook wel eens een artikel tegenkomt in het een of andere tijdschrift, dat in krachtige woorden afschaffing of hervorming van de Senaat wenst, omdat de heren een best salaris opstrijken, waarvoor zij niets doen.

DE „COMMONS" EN HET KABINET

De eigenlijke regering van Canada vindt men in het "House of Commons"; in het het Hollands zouden we zeggen het huis van Afgevaardigden. De "Commons" of het "Parliament" kan men vergelijken met de Tweede Kamer in Nederland. De vergadering telt 262 leden, maar de manier waarop ze tot stand komt wijkt vrij veel af van het Hollandse systeem, vooral ook in haar practische gevolgen. Het land is verdeeld in 262 districten en elk district kiest zich een afgevaardigde in de Commons. De partijen in elk district stellen candidaten en de candidaat die de meeste stemmen op zich verenigt wordt lid van het Huis van Afgevaardigden. Vervolgens wordt de partij, die de meeste afgevaardigden in het Parliament heeft door de Gouverneur-Generaal aangewezen als regeringspartij. De leider van die partij wordt aangewezen als minister-president en deze minister-president kiest zich uit zijn volgelingen parlementsleden ministers voor de verschillende departementen, die dan samen het kabinet vormen. Men ziet hier ogenblikkelijk het verschil met het Nederlandse systeem. In Nederland hoeft de minister-president niet noodzakelijk de leider van de sterkst vertegenwoordigde partij te zijn. Hij kiest zich ministers, meestal niet uit de leden van de Tweede Kamer en liefst uit verschillende politieke partijen. Het Nederlandse kabinet wordt geacht te regeren naar eigen inzicht en overtuiging, maar verheven boven partij-geschillen. In Canada is 't kabinet eigenlijk 'n commissie uit de Afgevaardigden, zoals in Nederland in het plaatselijk bestuur het college van Burgemeester en Wethouders een commissie uit de gemeenteraad is. Dit brengt met zich dat,, wanneer een regeringsvoorstel door de meerderheid van de volksvertegenwoordiging in Canada verworpen wordt er voor de ministers niets anders opzit dan hun ontslag in te dienen en dat er nieuwe verkiezingen moeten worden gehouden. In Nederland kan de regering een nederlaag lijden zonder dat er iets verandert. Daar is een motie van wantrouwen nodig om de regering ten val te brengen. We concluderen dus, dat het in Canada veel meer de sterkste partij is die regeert en dat kleine partijen hoegenaamd geen kans hebben om een voet aan de grond te krijgen.

Het is de Liberale partij die nu al verscheidene jaren achtereen aan de regering is. De Liberale partij heeft haar meerderheid te danken aan een aantal omstandigheden, die bijna onnaspeurlijk politieke achtergronden hebben..

Wie aan Nederlandse politieke verhoudingen gewend is, is geneigd de politieke verhoudingen in Canada lachwekkend te vinden. En eigenlijk zijn ze dat ook; er zijn Canadese politici, die dat zelf toegeven.

In grootte volgen op de Liberale partij de Conservatieven. En dan zijn er nog de Co-operative Commonwealth Federation en de Social Credit Party.

De Conservatieven zijn de oppositie partij. Hun leider is de Leader of the Opposition in de volksvertegenwoordiging. Dat is een grondwettelijk vastgelegde functie; de leider van de oppositie moet critiek uitoefenen op het beleid van de regering en krijgt voor zijn werk een flink salaris.

KUNSTMATIGE TEGENSTELLING

Wat nu echter het verwonderlijke is in de partij-verhoudingen in Canada: de Liberalen en de Conservatieven doen alsof zij elkaars felste tegenstanders zijn, maar als het er op aankomt dan is er bijkans geen verschil te vinden in hun programs van actie. Wat hen van elkaar scheidt is weinig meer dan dat ze allebei wensen de regeringszetels te bezetten, ofschoon dit hun woordvoerders er allerminst van weerhoudt om te beweren, dat er een hemelsbreed verschil bestaat.

Dat verschil heeft er bestaan, maar in feite bestaat dat nu niet meer. De politici zijn zich pijnlijk bewust van dit ontbreken van een werkelijk verschillende koers, dat hen noodzaakt in het luchtledige te praten. Immers, als de partijen het met elkaar eens worden, hoe moet dan de democratische machine draaien?

De oude tegenstelling tussen de Conservatieven en de Liberalen was, dat de eersten 's lands welvaart zochten in een bescherming van de binnenlandse economie door het heffen van hoge invoerrechten op goederen uit andere landen, vooral uit Amerika. De Conservatieven wilden, dat de Canadese industrie zirh zou ontwikkelen en tot bloei komen dank zij binnenlandse behoeften. Dat was de tijd van de „ontdekking" en bevolking van het Westen. Het zakenleven moest beschermd worden tegen Amerikaanse concurrentie door hogt invoerrechten en kon dan in het zich ontwikkelende Westen een ruime markt vinden. De Conservatieven noemden dat de „National Policy", de nationale politiek: „Canada voor Canada". De Liberalen zeiden toen, dat zij lage invoerrechten beter vonden voor 's lands welvaart dan een kunstmatige bescherming. Zij stonden voor wat we in Holland pleegden te noemen „het vrije spel der economische krachten". Dat is het oude liberale ideaal, dat overigens een niet erg consequente toepassing vindt onder zijn Canadese belijders. In andere en voor Nederlandse oren duidelijker woorden: de Conservatieven zijn op papier voorstanders van regeringsmaatregelen die het economische leven ordenen, de Liberalen zijn voorstanders van zo groot mogelijke vrijheid. Nu behoeft men maar even oppervlakkig kennis te maken met het huidige economische bestel van Canada om te ontdekken, dat de Liberale regering zich genoodzaakt heeft gezien al heel wat beperkende bepalingen voor het economische leven voor te schrijven en steeds verder gaat op die weg. De tegenstelling „hoge tarieven" contra „lage tarieven" bestaat helemaal niet meer. Waar het buitenlandse handel betreft mogen conservatieven en liberalen elkaar hoogstens nog eens in de haren vliegen over het bedrag van een bepaald tarief, maar dat is dan meestal terwille van de politiek, om de tegenstelling in stand te houden.

Uit dit alles is inmiddels genoegzaam gebleken, dat de politieke partijen van Canada geen bepaalde levensbeschouwingen vertegenwoordigen of tot achtergrond hebben, zoals dat in Nederland het geval is, waar men de leden van de verschillende politieke partijen bijkans feilloos uit hoofde van hun politieke kleur ook kerkelijk onder dak kan brengen respectievelijk dakloos laten. In Canada zijn het commerciele, wil men, economische kwesties die de politiek bepalen.

Aan het hoofd van de provinciale regering staat een Luitenant-Gouverneur. Mr. L. O. BREITHAUPT is benoemd tot Luitenant-Gouverneur van Ontario.

Dat is voor ons een erg vreemd verschijnsel. Maar men moet daarbij bedenken, dat Canada's ontstaan en ontwikkeling strikt economisch bepaald is, terwijl Nederland ontstaan is uit godsdienstoorlog. Canada is ontstaan uit een strijd om materie-ele waarden, Nederland uit een strijd om geestelijke waarden. Dat heeft beide volken een stempel opgedrukt; deze lijnen zetten zich voort.

„OOST WEST" . . . . THUIS IS HET OOK NIET ALLES

Nu zou de Canadese politiek met dit alles nog niet zo'n ingewikkelde zaak zijn, als de partijen in de verschillende streken van het land aan hun programs niet een dikwijls zo geheel tegenstrijdige inhoud gaven. Wat in de zee-provincies voor liberaal doorgaat, kan heel goed zuiver conservatief genoemd worden in British Columbia. Dat komt omdat de partijen bij gebrek aan werkelijke verschillende opvattingen nooit een duidelijke lijn kunnen volgen in hun actie. De Liberalen kunnen b.v. een bepaalde zaak in Ontario voorstaan, die de Conservatieven in Alberta verdedigen. Maar dan zijn de Conservatieven in Ontario genoodzaakt het standpunt dat zij in Alberta innamen in Ontario als ondeugdelijk aan de kaak te stellen. Er zijn zoveel tegenstrijdige belangen tussen de verschillende streken van Canada, dat het practisch onmogelijk is voor een partij om een politiek te ontwikkelen, die over het gehele land voldoende aanhang kan winnen om de partij aan de regering te brengen. De Liberalen regeren nu, eensdeels omdat zij in minister-president MacKenzie King zo'n eminente leider hadden, andersdeels bij de gratie van de Fransen in Quebec. Deze bevolkingsgroep is van oorsprong Conservatief. Maar omdat een conservatieve regering eens een Fransman, leider van een revolutionaire beweging in Manitoba, die een regeringsvertegenwoordiger ter dood had laten brengen, liet ophangen zijn de Fransen uit Quebec de Liberalen gaan steunen. Daardoor is de Liberale partij aan de macht gekomen, maar daardoor ook is de Liberale partij verwaterd liberale partij geworden.

Want de Fransen in Quebec moeten volgens de grondwet een bepaald aantal (85) zetels in het Parliametnt hebben en kunnen dus altijd hun eisen stellen waarvan de vervulling voorwaarde is voor hun steun aan de regering. Zij vervullen in het Parliament dus ongeveer dezelfde functie als de Rooms Katholieke Volkspartij in Nederland met dat verschil echter dat ze niet zo wispelturig schijnen te zijn.

Maar behalve met de Fransen heeft de regering te maken met de ge-isoleerde zee-provincies, die een geheel eigen structuur hebben, met de beschermende industrie van Ontario, met de groot-industrie die in staat moet zijn, om op de werledmarkt te concurreren, met de aspiraties voor vrije handel van de prairie farmers en met British Columbia, dat bijkans een economische wereld op zich zelf is. En dan is er nog de kwestie van bevoegdheid van de federale regering tegenover de provinciale regeringen. Al met al is het zo'n conglomeraat van tegenstellingen, dat men zich schier in ontzetting afvraagt hoe al die tegenstrijdige belangen bij elkaar gehouden worden in een nationaal verband. Het is, zoals een Canadees auteur schreef: „Een regerende partij kan het alleen bolwerken als zij met vliegende vaandels en slaande trom westwaarts trekt en dan luid verkondigt dat zij naar het oosten gaat, vervolgens vlug genoeg om kan keren als de omstandigheden dat eisen en tegelijk plechtig verklaart, dat zij nooit en te nimmer van koers zal veranderen".

As One Preacher Sees It

J. K. VAN BAALEN

Our new Queen

Let those who think being King or Queen an easy job take another look at the regal handsome countenance of the late King, his Majesty George VI, as he appeared at the time of his coronation, and compare it with the haggard, drawn and old features of his latest photograph, taken less than fifteen years afterward!

Never of a too rugged physique, and not actually trained for the unique and exacting position of King of Great Britain and the Commonwealth, His Majesty has given his time and energy, yea, himself, unstintedly to the demanding career which requires that one be an example to several nations, at home and in public life, and the chief emblem of the best of what the English speaking world has stood for during nine hundred years. On top of all that, the King, by virtue of integrity and consecration, must serve as the chief stabilizing influence in a world that is rending apart almost all that is old, but without knowing whither it is drifting.

To these high and difficult requirements King George VI has been utterly faithful and loyal during the tempestuous years of his reign. With the shadow of a premature death casting its gloom upon him, he seems to have walked in the solemn consciousness that the day of giving an account to his own King might approach at any time, and could in no case be too far off. Mr. Winston Churchill never made a better use of his native oratorical ability than when he spoke these few and sober words concerning King George: "During these last months the King walked with death as if death were a companion and acquaintance he recognized and did not fear."

May God be merciful to his soul!

And now we all have a new Queen. Yes, we do: Immigrants but recently arrived from the Netherlands, and accustomed to speak in warm tones of "God, Oranje, Nederland": Our first allegiance belongs to Canada, and, although such matters take time and a slowly developing process of a subtle change within our inmost souls - something that should in no wise be forced - the least that any immigrant must do is not to resent this process of a change in nationality and allegiance of the heart, but to let God work by his Spirit in hearts which He, in His inscrutable providence, has already caused to love Canada as the second fatherland of ourselves, and the first love of our children.

Some Netherlanders, however, speak of "that king of England" in a none too affectionate tone of voice; and they have imbibed from their school days an antipathy against all things British which harks back to the days of the first Queen Elizabeth in the sixteenth century.

Such people should bear in mind, not only that a few things have happened since that time of long ago; but also that our new Queen, Elizabeth II, reigns over us, not as the queen of Great Britain, but of Canada. And Canada, as our local paper pointed out editorially, has undergone "a gradual development in its constitution", so all-embracing that "In paying honor to the Queen, Canadians are honoring the sovereign of their own country, not in any sense a foreign overlord".

The present writer is an American citizen, who loves his own country (though not everything in it), and upon him rests no duty to consider the new Queen his own sovereign. Yet Americans who, in their quality as ministers of the gospel, are called upon to give guidance to public thought, do not find it difficult to honor and obey the new Queen, and to pray for her to the God by whose grace she is Elizabeth II, by the Grace of God Queen of the land in which we at present live, labor, and earn our living. The United States of America have had a tilt with Britain that reached far deeper and that hurt far more than any scrap that Holland may have had with Britain in the past centuries. Yet there is not an American today who does not realize that America owes an untold debt to British customs, law and language. And so does Canada, and so do all lands of the Commonwealth.

One of the remarkable features of the proclamations broadcast throughout the world these last few days (I write on February the ninth) is the spontaneous and instantaneous response of such nations as Ceylon and Canada, which were almost ahead of England itself in pledging allegiance to the new Queen.

Having lived in Canada for some time now, having carefully read the daily papers, and having seen at close quarters the personal beauty, humble charm, and youthful dignity of the new Queen, we can understand this feeling of loyalty. We can even understand a Canadian who says, "You Americans have a flag for your emblem, but we have a living person!"

However, let us refrain from making comparisons. No one need hate his former country, or any other land, because he gives his first allegiance to the land which God has made his first, or second, or temporary fatherland. "God save the Queen" should well from our hearts as readily as, "O Canada, my home, my native land." Here our second or third soul-cast had its nativity, or should have it.

Let us thank God that the new Queen has publicly called upon His Name for assistance; let us thank Him for the great traditions to which she has pledged her heart and reign; and let us remember that the Pauline duty to pray **first of all for kings and all that are in high place** (I Timothy 2:1) includes also the royal husband Prince Philip: for to be great in a secondary position demands almost greater personal consecration and genius than to be great in the first position.

Let us be thankful that we live, not in Russia, Spain, or Egypt, but in "the true North, strong and free," "Thou land of hope for all who toil."

And being thankful to the God of Almighty and Kind Providence, let us do our duty as law-abiding, and as praying, Christian citizens!

TUSSEN huis en ★ school

Een schoolkwestie in Sydney

Wij ontvingen van een belangstellend lezer een artikel toegestuurd uit „The Gospel Witness and Protestant Advocate" van 20 Dec. j.l. Het is een open brief van een inwoner uit Sydney (N.S.), gericht aan de City Council van die stad. De zaak waarom het in dit artikel gaat, lijkt ons belangrijk genoeg om er in deze rubriek iets over aan te halen, omdat het gaat over het karakter van de „public school".

Mr. A. R. Murray, de schrijver van de open brief, was voor $ 221.13 aangeslagen in de belastingen. Om te protesteren tegen het feit dat een aanzienlijk deel van de belastinggelden besteed wordt voor het onderhoud van Rooms Katholieke scholen in S., stuurde hij in plaats van dit bedrag een cheque voor $ 1.00. Uit zijn verdediging van deze „revolutionaire" daad, nemen wij het volgende over.

Het bij de wet vastgelegde onderwijssysteem in N.S. draagt een wereldlijk karakter. Bepalingen waardoor Rooms Katholieken bevoorrecht zouden worden ten koste van Protestanten en Joodse belastingbetalers, bestaan niet. Toen in 1865 de wet aangenomen werd waarbij het bijdragen tot het onderhoud van scholen verplicht gesteld werd, werd een amendement ten gunste van „separate schools" verworpen (met „separate schools" worden scholen van een bepaalde godsdienstige gezindheid bedoeld.).

Nu is, volgens Mr. M. de toestand in S. aldus: Er zijn vier scholen met uitsluitend Rooms Katholiek personeel, hoofdzakelijk nonnen, die de kinderen in de R. K. leer onderwijzen. Dit is een flagrante schending van de wet, die het onderwijs in de bijzondere opvattingen van de verschillende Christelijke belijdenissen niet toestaat.

Deze zogenaamde „public schools" zijn feitelijk bijzondere R.K. scholen, waar de leerstellingen van de Roomse Kerk onderwezen worden. De keuze van het personeel ligt niet bij de „School Board", maar bij een Rooms kerkelijke autoriteit en het schoolbestuur berust natuurlijk gedwee in de keuze der kerk.

De muren in de scholen zijn versierd met tekenen en symbolen van het Rooms Katholicisme. Deze zijn in een Roomse kerk op hun plaats, maar in een „public school" zijn ze onwettig en aanstotelijk voor Protestantse kinderen. Ook het gekleed gaan in orde-gewaden en het versierd zijn met Roomse symbolen door het vrouwelijk personeel heeft ten doel de kinderen de Roomse dogma's in te prenten.

De schrijver stelt dan deze vraag: Als Rome in S. deze voorrechten heeft, waarom dan de aanhangers van een andere belijdenis niet dezelfde rechten toegekend? De Presbyterianen, de Anglicanen, Baptisten, leden van de United Church en het Leger des Heils hebben evenveel recht op bijzondere scholen en steun uit de publieke kas als de Rooms Katholieken.

Maar: dit zou het eind betekenen van het vrij, wereldlijke onderwijssysteem en de nietig-verklaring van de wet van 1865.

Als de Roomse Kerk speciale voorrechten wenst in de vorm van bijzondere scholen, is daartegen geen bezwaar, maar laat ze dit uit eigen en niet uit Protestantse zak betalen.

Omdat ik, aldus Mr. M., in een vrij land woon, waar ik het recht heb God met een door Zijn Woord verlicht gemoed te aanbidden en zedelijk en financieel kan steunen wat mijn geweten goedkeurt, ben ik niet verplicht een religieus systeem te steunen zoals het godsdienstig opvoedingsstelsel dat in de R.K. scholen wordt onderwezen.

Om godsdienstige redenen weiger ik mijn conscientie nog langer te bezwaren door grondbelasting te betalen tot het onderhoud van het Roomse geloof, dat naar mijn mening precies het tegenovergestelde is van het Christendom.

Dit is geen „doekje voor het bloeden" om de belasting te ontduiken, maar een ernstig besluit en een protest tegen de handelwijze van de gemeenteraad van S., die belasting heft om een godsdienstig stelsel te onderhouden waar ik absoluut geen vertrouwen in stel.

Mr. M. voegt er tenslotte nog aan toe dat, als de City Council mocht besluiten hem gerechtelijk te vervolgen of van hogerhand stappen zal nemen hem van huis en heem te beroven, hij zich hiertegen verzetten zal in de rechtszaal.

Tot zover Mr. M. De door hem aangesneden kwestie zal waarschijnlijk in S. wel heel wat stof opgejaagd hebben. De zaak waar het hier om gaat is in elk geval belangrijker dan de vraag of er al of niet bedden geplaatst zullen worden in de brandweerkazerne, een kwestie die in een andere stad in Canada veel tongen en pennen in beroering bracht, een stroom van ingezonden stukken veroorzaakte en zelfs een predikant de stof leverde voor zijn „preek".

Hier gaat het om het karakter van de „public school" en gezien het feit dat het overgrote deel van onze kinderen public schools bezoeken, heeft dit onze belangstelling.

Wij kennen de verhoudingen in Sydney niet, maar veronderstellen dat het een plaats is met een overwegend R.K. bevolking, waardoor het onderwijs daar volkomen op Roomse leest geschoeid is. Mr. M. is hiertegen in verzet gekomen.

Of zijn actie resultaat zal opleveren?

Wij wachten met belangstelling af en zullen onze lezers zo mogelijk van de uitslag op de hoogte houden.

VOOR DE VROUWEN

Christus, onze hoop

Vrouwen in honderd en vier landen hebben op 29 Februari hun jaarlijkse bid-dag gehouden. Allen hadden hetzelfde onderwerp ter bespreking, „Christus, onze hope".

Er was verschil van kleur, van taal, van uitzicht op het woord Gods, maar als ze allen die Christus waarover Paulus het heeft in 1 Tim. 1 : 1, tot hun hope stellen, wat is er dan een machtige invloed van die vergaderingen uitgegaan.

Is zoiets nodig als Christus, een hoop? Vraag de grote mannen in de wereld; vraag de eenvoudige dagloner! De wereld ligt in donkerheid en vrees. Een machtige kracht, het Communisme, dreigt de wereld met zich mee te voeren naar de afgrond, want als de mens zichzelf op de troon zet, zoals het Communisme wil, leidt het gewis tot het verderf. God kan geen ander op Zijn troon dulden. Voor Christenen is daarom het enige lichtpunt, „Christus, onze hope".

Een voorname ex-communist, Whittaker-Chambers, heeft gezegd: „Communisten zijn dat gedeelte van het mensdom dat de kracht herwonnen heeft om te leven - en te sterven - voor het geloof". Dat geloof is: „Mensvergoding".

De Christenvrouwen der wereld hebben gevoeld dat tegenover dat geloof der communisten moet staan het ware geloof, geloof in God als Zaligmaker, 1 Tim. 1 : 1. Wij als moeders hier in Canada hebben een zware taak om dat geloof in woord en daad hoog te houden en onze kinderen te tonen dat er nog kracht tot getuigen is in de ware Christen; kracht om zo nodig te lijden, misschien te sterven. Wij moeten met moeders over de gehele wereld bidden dat de visie van God niet verloren ga, dat er vernieuwde kracht moge komen in het Christendom om te strijden tegen die andere macht die zich zet tegen God. Hebben wij zelf dat grote geloof?

RECEPTEN

Dit recept kan gebruikt worden als u stukjes vlees over heeft. Een ½ pond (of meer) varkensvlees, een ½ pond(of meer) kalfs- of rundvlees, ½ bos celery, 1 pakje noodles of vermicelli; 2 uien; 1 kan tomaten; 3 tbsp molasses (stroop). Snij het vlees aan stukjes, in wat vet bruin maken. Kook de noodles, voeg al de andere ingredienten er aan toe. Het kan in de oven gebakken worden of langzaam boven op het kookstel koken.

Pigs in blanket: Schil middelmatige grote aardappelen. Boor in ieder een gat en doe hier in een saucijntje. Zet de aardappelen in een bakblik en bak in een hete oven (425 F) 45 min. of tot ze gaar zijn, gedurig eens het vet uit de pan er over gietende. Een stuk bacon (gerookt spek) kan ook over iedere aardappel gelegd worden. Dit staat leuk als het opgedist wordt op een platteschotel, de aardappelen stervormig leggende met erwten tussen ieder twee en een roosje van radijsjes in het midden.

Soms wil men graag weten hoe veel van een bepaalde soort voedsel we hebben nadat het gekookt is of hoeveel kopjes per pond. Hiermee enige maten:
1 pond bloem: 4 cups; 1 pond macaroni: 12 cups gekookt; 1 pond noodles: 10 cup gekookt; 1 pond rijst: 8 cup gekookt; 1 pond tapioca: 2½ cup gekookt; 1 pond pruimen: 4 cup gekookt; 1 pond rabarber: 2 cup gekookt; 1 pond droge boontjes; 5 7½ cup gekookt; 1 p. witte kool; 2½ cup gekookt; 1 pond spinazie: 1½—2 cup gekookt; 1 dozijn lemons (citroen) 2½ cup sap; 1 pond rozijnen: 2½ cup.

ZO GAAT HET NIET LANGER

Onder „Contact met de administratie" hebben wij u in onze vorige nummers bij wijze van een grapje verteld over de boekhouder, die met de moeilijkheid van onbetaalde abonnementen te kampen had.

Wij betreuren het zeer, dat het resultaat eigenlijk maar zeer pover is geweest. Om nu even concreet te zijn: ca. 40% van onze abonné's betalen niet, ondanks het feit, dat wij tweemaal en in sommige gevallen driemaal, om betaling verzochten. Dit kan zo niet langer. Men beseft blijkbaar niet, dat met deze onbetaalde abonnementen enkele duizenden dollars gemoeid zijn. Hoezeer het ons ook spijt, maar wij zijn gedwongen om andere maatregelen te nemen. Het is ons onmogelijk om langer ons blad te zenden, indien de betaling langer dan 2 maanden overtijd is.
Met de meeste klem vragen wij thans diegenen, die achterstallig zijn, omgaand remise te zenden. Wij hopen en verwachten, dat deze oproep thans weerklank vinden zal. Anders zullen wij deze, ook voor ons zeer onprettige maatregel moeten toepassen.

ATOOMBOMMEN NAAR EUROPA

Dezer dagen werd bekend gemaakt dat de strijdkrachten van het Noord-Atlantisch Pact uitgerust zullen worden met de nieuwste atoom-bommen. Wanneer en waar deze bommen in Europa zullen worden opgeslagen is natuurlijk strikt geheim. Het besluit van Amerika om atoom-bommen af te staan aan de Noord-Atlantische landen is voor de wereldsituatie van het grootste gewicht.

Van heinde en ver

Een Amsterdamse jongeman beleefde een angstig avontuur. Hij kwam 's morgens tegen acht uur haastig het spoorwegstation ophollen en kon nog net zijn trein te pakken krijgen toen die zich al in beweging zette door op de treeplank te springen. Tot zijn schrik ontdekte hij echter dat het portier van de coupe niet open wilde. Van nood moest hij toen wel de reis tot het volgende station maken aan de buitenkant van de trein hangend. Hij liep een bekeuring en waarschijnlijk een behoorlijke verkoudheid op.

De Gereformeerde predikant Ds. F. Slomp, algemeen bekend onder zijn „ondergrondse" schuilnaam Frits de Zwerver uit de laatste wereldoorlog, heeft op Woensdag 6 Februari zijn 25-jarig predikants-jubileum gevierd. Ds. Slomp nam zeer actief deel aan het ondergronds verzet en was een der oprichters van de organisatie voor onderduikers. Zijn standplaats is thans Hoorn, N.H.

Een Nederlandse arts is veroordeeld tot gevangenisstraf van 1 maand en ontzetting uit 't recht het beroep van arts uit te oefenen voor de tijd van 3 jaar. De arts, een zekere L. H. uit Rijswijk had zich verbonden aan een tandheelkundige inrichting, die geheel pijnloos tanden en kiezen trekt en buitengewoon vlug kunstgebitten plaatst. Men maakte daarbij gebruik van de z.g.n. evipan-narcose, waarvoor de inrichting dr. L. H. aan zich had verbonden. Een patient, die onder narcose werd geplaatst kwam niet weer bij en stierf tijdens de behandeling, waarschijnlijk doordat een prop watten die het slachtoffer in de mond gestopt was om het bloeden te stelpen in diens keelgat is geschoten waardoor hij stikte.

Consumenten-organisaties en anderen hebben een actie ingezet om het verbod tot het toevoegen van kleurstof aan margarine te doen opheffen. New Foundland is de enige Canadese provincie, waar margarine gekleurd in de handel mag worden gebracht terwijl in Quebec en Prince Edward Island in het geheel geen margarine mag worden verkocht. In de andere provincies kost margarine ongeveer de helft van de prijs van roomboter. Roomboterfabrikanten doen hun best om de prijs van margarine verhoogd te krijgen en zullen zich ook ongetwijfeld inspannen het kleurverbod te doen handhaven.

WAAR ZIT HIJ?

De vice-consul van Nederland te Toronto zoekt naarstig naar het tegenwoordig adres van onze landgenoot JOHANNES CHRISTIAAN SCHWEITZER, die gewoond heeft, 145 N. Euphimia Street, Sarnia, Ont.

Zeer waarschijnlijk is er een erfenis voor Mr. Schweitzer in Holland. Ieder die iets kan vertellen over Mr. Schweitzers huidige verblijfplaats wordt dringend verzocht dit per omgaande te berichten aan het administratie-adres van ons blad, Box 234, Chatham, Ontario

LANDBOUW: J. J. Wiersema

Het voeren van varkens

Canada verbouwt veel graan. Vaak maakt een boer meer geld voor zijn graan indien hij het omzet in vlees alvorens het aan de markt te brengen. Het varken maakt meer vlees van 100 pond graan dan elk ander huisdier. Veel varkensvlees kan Canada produceren, vooral ook omdat zij zich een eerste plaats heeft verworven op 's werelds grootste baconmarkt, Engeland. De Engelse koper wenst bacon van prima kwaliteit. Een product gekenmerkt door lengte, schraalheid, vastheid van het vlees en met een maximale ontwikkeling van de beste delen, en zo weinig mogelijk goedkopere delen (b.v. de schouders).

Een varken van het goede bacon type kan de meest gewenste kwaliteit leveren, mits geslacht bij een levend gewicht van 200 tot 220 pond (bovendien later per 100 pond groei meer voer vereist).

Vroeger kwam de varkenshouderij vooral voor op bedrijven waar men beschikken kon over ondermelk, enz. Tegenwoordig worden ook veel varkens gevoerd op graanbedrijven omdat men kan beschikken over voedingsstoffen die de bijproducten van melk kunnen vervangen.

Soms hoort men de mening verkondigen dat het produceren van het bacontype duurder zou zijn dan een korter, dikker varken. Uitvoerige proefnemingen hebben het tegendeel duidelijk bewezen. De man die tenslotte het vlees aan de consument verkoopt heeft het liefst een zo lang mogelijk varken. Men kan echter niet aan dat verlangen voor 100% voldoen. Varkenstypen van extreme lichaamslengte zijn van achteren smal en van voren niet diep genoeg en eisen veel voer.

Voor zuivere teelt gebruikt men hier het liefst de Yorkhire (wit, soms last van zonnebrand); dan volgt het Canadese type van de Berkshire (zwart, steeds ziet men korte dikke typen zelfs uit de beste lijnen te voorschijn komen); verder komt Tamworth voor (rood, vaak geen lengte genoeg en te licht in de achterhand; de worpen vooral van jonge zeugen zijn klein.)

De meest voorkomende gebruikskruising is Yorkshire met Berkshire.

Het voeren van varkens begint niet bij hun geboorte, maar reeds eerder moet men opletten. Zorg er b.v. voor dat de jonge zeug tenminste ongeveer een jaar oud is voor zij haar biggen krijgt. Is zij te onjg dan is de worp te klein, de biggen zijn te zwak en haar eigen ontwikkeling wordt te veel geremd; ook zullen de dan ongebruikte uiergedeelten meestal niet voldoende melk produceren bij volgende worpen.

Zeugen die men te veel voer heeft gegeven zullen geen grote worpen geven, en bovendien zwakke biggen. Daar alleen de grote worpen winsten kunnen geven zal men meer moeten trachten kleine worpen te voorkomen door verstandig te voeren.

Vaak blijven de worpen te klein omdat men de zeug geen voldoende tussenruimten geeft. Na het spenen moet de zeug eerst weer in de gelegenheid gesteld worden de achteruitgang van haar lichaamsgewicht te niet te doen, door matig te voeren. Enige weken voor men haar bij de beer brengt gaat men haar flink voeren ("flushing") om een grote worp te krijgen.

Daar winterbiggen meer voer nodig hebben voor hun groei als voorjaarsbiggen moet men zorgen dat de biggen in de meest geschiktste maanden geboren worden n.l. ongeveer begin Maart en voor de 2e worp uiterlijk begin September.

Zeugen kan men gedurende de zomermaanden goedkoop voeden als men ze weide geeft. Een mengsel van 2 haver en 1 winterrogge in het voorjaar gezaaid wordt veel gebruikt. Ook koolzaad wordt in de nazomer vaak gebruikt. Verder lucerne, klaver en goede grasweide. Overigens hebben de niet voedende zeugen 's zomers alleen maar voldoende water en schaduw nodig.

Droge, goed geventileerde en niet al te koude slaapplaatsen, lichaamsbeweging, eiwit- en mineralenrijk voedsel en volop water heeft de drachtige zeug in de winter nodig. Karnemelk, ondermelk of lucernemeel en mineralen, of handels "sow concentrate" met lucernehooi eventueel bietenwortels geven met wat jodiumzout en gemalen graan een goede voeding.

Gebruik zoveel mogelijk zelf verbouwde granen (strooi het rond over een bevroren grond, maar in voederbakken bij modderige omstandigheden).

Men kan geven: 1 deel haver en 1 deel gerst of 2 delen haver op 1 gerst en 1 tarwe. Gerst en tarwe alleen geven teveel vetafzetting bij zeugen.

Ongeveer een week voor het biggen voegt men wat zemelen of wortels toe. De genoemde mengsels zijn te eiwitarm daarom geeft men bovendien 1 a 1½ maal zoveel ondermelk of karnemelk als meel eventueel 7% "sow concentrate" of 5% "tankage" (afval van vlees en beenderen, verkregen bij het inblikken van vlees). Men kan ook iets mais geven, gerst of mais mogen niet meer dan ⅓ deel van de granen uitmaken; tarwe niet meer dan ⅔. 1 tot 1¼ pond van dit meelmengsel per dag per 100 pond levend gewicht is voldoende voor de drachtige zeug.

Ongeveer 24 uur voor het biggen is er gewoonlijk reeds melk in de uier van de zeug. Geef in die tijd geen vast voedsel meer, maar alleen wat warm water met een beetje zemelen om koortsen en verstopping te voorkomen. Hetzelfde doet men ook de eerste dag na het biggen. Geleidelijk aan geve men meer voer zodat men gewoonlijk na 10 dagen het volle voer kan toedienen. Voedende zeugen geve men bij voorkeur het voer niet droog.

Gemalen haver, gerst en tarwe vormen weer het hoofdbestanddeel. (Gerst niet meer dan ⅓ der granen, tarwe, alsook haver niet meer dan de helft.

Van karnemelk of ondermelk geve men 2 a 3 pond per pond meel. Heeft men geen melkproducten dan geve men 88 delen graanmengsel op 12 delen "sow concentrate".

Als de biggen 4 weken oud zijn geeft men de zeug 1 pond meel per dag voor ieder te voeden big (minimum 5 pond per dag, binnen 15 minuten moet het voer op zijn). Indien mogelijk geve men wortelen of groenlucerne hooi toe.

Stel de nog niet gespeende biggen in de gelegenheid van het meelmengsel te eten, hetwelk ze na het spenen zullen krijgen. Daardoor is de overgang bij het spenen veel

geleidelijker. De juist genoemde mengsels zijn daartoe geschikt, mits men het meel gezeefd geeft. Ook kan men een in de handel voorkomende "pig-starter" gebruiken (18% eiwit).

Alles wat een jong varken nodig heeft vindt het in de melk, behalve ijzer. Nu krijgt een big echter een reserve voorraad ijzer mee bij de geboorte en wel in de lever. Bij snelgroeiende biggen treedt soms echter een ijzertekort op met het gevolg bloedarmoede (anaemia). Zo gauw de biggen ook ander voer tot zich nemen treedt deze ziekte niet op. Men legt soms iedere dag een graszode (3 inches dik) in het hok als voorbehoudmiddel (de biggen krijgen dan genoeg ijzer binnen met de grond.)
Hebben ze al bloedarmoede dan besprenkelt men de zode met 1 quart water, waarin een (Canadese) theelepel ferrosulfaat is gemengd. Door de biggen buiten te laten lopen kan men deze ziekte ook vaak voorkomen.

Pas gespeende biggen voere men uiterst zorgvuldig. Gebruik van karnemelk of ondermelk kan in die tijd veel vergemakkelijken.
Het te gebruiken meel moet zo weinig mogelijk ruw vezel bevatten. Voor een ononderbroken groei van de beenderen en de spieren is een goed uitgebalanceerde voeding nodig. D.w.z. behalve zetmeel moet een zekere hoeveelheid eiwit, mineralen en vitaminen aanwezig zijn. Haver, gerst en tarwe bevatten veel zetmeel en vetten, maar weinig eiwit, mineralen en vitaminen. Het jonge varken heeft veel eiwit nodig, men zorge dus dat dit voldoende in haar voedsel aanwezig is; bij het ouder worden kan men met minder eiwit volstaan. Zonder mineralen en vitaminen krijgt men een slechte ontwikkeling en groei der dieren. Als men alleen granen voert wordt de groei meestal zo erg vertraagd dat van winst maken geen sprake meer is. Indien men over melkproducten beschikt, behoeft men geen eiwitten aan te kopen.

VOEDINGSMENGSELS

Voor gespeende biggen (tot 60 pond)

Gemalen en gezeefde haver	50 pond
Gemalen gerst	30 pond
Gemalen tarwe	20 pond

Van ondermelk of karnemelk geve men 3 pond op ieder pond meel of
van een "sow concentrate" voege men 18 pond toe bij het bovengenoemde.

Voor biggen van 60 tot 110 pond:

Gemalen gerst	50 pond
Gemalen tarwe	20 pond
Gemalen haver	30 pond

Van ondermelk of karnemelk geve men 2 pond op ieder pond meel of
Van een "sow concentrate" 15 pond toevegen.

Voor varkens van 110 tot 220 pond:

Gemalen gerst	60 pond
Gemalen haver	10 pond
Gemalen tarwe	30 pond

Van ondermelk of karnemelk geve men 1 pond op ieder pond meel of
van een "sow concentrate" 6 pond toevoegen.

Geeft men de varkens boven 110 pond meer als 30% haver in het graanmengsel dan is dat fout. (niet rendabel en hier ligt tevens vaak de oorzaak van sloomheid der jonge varkens en het niet vlot op gewicht willen komen in de laatste groeiperiode). Het is uit proefnemingen gebleken dat het lonend is in voer voor biggen tot 110 pond gezeefd havermeel te gebruiken.

Gerst geeft kwaliteit aan het bacon, tarwe kan practisch met gerst gelijk gesteld worden (ook bevroren tarwe; met bevroren tarwe kan men desnoods een graanmengsel maken als volgt: 3 tarwe op 1 haver Rogge geve men niet te veel; ⅓ van het graanmengsel mag het hoogstens uitmaken voor voeding van niet te jonge varkens.

Nooit geve men de granen ongemalen, dat zou voedselverspilling betekenen. Fijn gemalen meel geeft de beste resultaten voor de voeding van baconvarkens. Men kan het voer gerust droog geven daar de resultaten daarmee verkregen even goed zijn als bij menging met water. Voor melkgevende zeugen menge men het meel met water of melkproducten; ook bij zeer koud weer is het goed het meel met warm water aan te mengen om de varkens zodoende het nodige vocht toe te dienen. Wel moet men er voor zorgen als men zelfvoeders gebruikt dat de varkens steeds over een voldoende hoeveelheid water kunnen beschikken. Voert men met de hand dan geve men de biggen tot 110 pond 3 maal daags voer.

HET PROBLEEM VAN DE TARWEPRIJS

Momenteel is de Canadian Wheat Board bezig het Canadese tarwe-overschot van 230 millioen bushels te verkopen aan andere landen die de International Wheat Agreement hebben ondertekend en tarwe nodig hebben. Zij maakt daarbij een prijs van $1.81½. Maar op de vrije wereldmarkt zou zij $2.45 kunnen krijgen, per bushel.

Dit betekent dat op iedere bushel tarwe welke afgeleverd wordt onder de Internationale Tarwe Overeenkomst de tarweverbouwers in het Westen ongeveer 65 cent verliezen. Op 230 millioen bushels een totaal verlies gevend van $150 millioen.

Geen wonder dus dat de tarweverbouwers uit het Westen hierover verstoord zijn. Daar komt nog bij de schade die zij al geleden hebben door de vroege sneeuwval in de herfst van 1951 (ongeveer $250 millioen.)

De regering zit met dit alles in de maag, maar zij doet mee aan de Internationale Tarwe overeenkomst en kan niet uit dit schuitje stappen, nu het voor Canada een erg onvoordelige zaak is. Nog 2 jaar is zij aan deze overeenkomst gebonden en zij kan weinig anders doen dan hopen dat in die komende 2 jaren de rollen zullen worden omgekeerd. Intussen zal zij in het Parlement nog veel over deze zaak moeten aanhoren.

...treffend en goedkoop

...erlanders in Canada lezen „Cal-...ntact". Gebruik daarom deze ko-...voor uw familieberichten, zoals ..., verlovings-, huwelijks-, ge-...n overlijdens-advertenties en de ...ing van uw verenigings-vergade-...evens voor hetgeen u te koop ...of vraagt en het vragen of aan-...bieden van personeel.
...echts 20 cents per regel of ge-...n regel. Grote letters worden als ...els beschouwd. Minimum tarief $1.50 per plaatsing
...ney-order met uw advertentie ...r het administratie-adres:

...234, Chatham, Ontario

... heeft ons tot onze grote dank-...een zoon geschonken, die we naar ...vader
...DRIK CHRISTIAAN

Mr. en Mrs. A. DE JAGER
...Alta., 14 Februari 1952
...Chr. Ref. Church

GEVRAAGD

..., vrijgezel voor veebedrijf. Harm ...die drie jaar lang onze stamboek ...veestapel heeft verzorgd, gaat ... Wij hebben geen huis voor een ... man en willen daarom graag ...e Hollandse vrijgezel hebben.
... is voor het grootste deel, ver-...n onze test-koeien, die we drie ...dag melken. Onze man moet van ...n houden en een goed voerder en ...n.
...k en aangenaam verkeer; goed ... de rechte man.
...n: Mr. J. E. HOUCK, Brampton. ...R.R. 6.

BIEDT ZICH AAN

..., 24 jaar, gehuwd; liefst voor ...of bloemisterij. Zo mogelijk wo-...vezig. 10 jaar in Hollandse tuin-...kzaam geweest.
...an: Mr. A. BUNTSMA. % Mr. F. ...one, R.R. 1, Freeman, Ontario

...E COPIE

voor het drukwerk dat U nodig hebt naar

...MERCURY PRESS
...n Street — Chatham (Ontario)

en Uw order wordt snel en goed uitgevoerd en afgeleverd!

...E KOOP AANGEBODEN

...ezonde Gladiolen-bollen in verschil-...rten, diverse maten.
...rijsopgave.
...nbieding van een gezonde partij ...6 goede handelssoorten $20.— per ...$2.50 per honderd.
Beleefd aanbevelend,
M. KOOLE
R.R. 1, Jordan Station, Ont.

...E KOOP AANGEBODEN

...n. Hollandse fiets. Te bevragen bij
E. JONGSMA,
...R.R. 3, Tupperville, Ont.

KUIKENS

...gezonde kuikens van regerings-...urde broedkippen. Vraagt onze ...culaire.
...DURANCE HATCHERY
Agent: RUDOLPH DEJONG
R.R. 3, Sarnia, Ontario

INKOMSTEN

zijn altijd welkom

Inkomstenbelasting betalen is natuurlijk minder mooi, maar zal wel moeten

ONNODIG

is het echter om teveel te betalen. Misschien zelfs heeft u recht op restitutie. Laat ons uw formulier verzorgen, goed en goedkoop.

ACCOUNTING DEPARTMENT

Chatham Real Estate Exchange

92½ King Street W., Chatham, Ontario, Phone 190 — 191

WAAROM NOG GEWACHT

met het kopen van kuikens? Waarschijnlijk kent u de kwaliteit van Big-4, hetzij van eigen of van uw buurmans ervaring. En u weet, dat vroege kuikens een betere markt krijgen als leggers en ook als braadkippen
Wij hebben grote keuze en kunnen u onmiddellijk of later leveren. Maar wij raden u aan NU om volledige bijzonderheden en prijslijst te vragen. Meer dan 30 jaar ervaring; Canada approved.
KITCHENER BIG-4 HATCHERY,
King St. E., Kitchener, Ontario

SMART'S HARDWARE
Brockville, Ont., Telef. 4428

Wij roepen u een hartelijk welkom toe in Canada en in onze zaak

In Voorraad: bouwbeslag, keuken-gereedschappen, verf, behangsel en kwasten Hetelucht-verwarming en loodgieters
Telef. 3333

SCHRIFTELIJKE LESSEN VOOR IMMIGRANTEN

1 Beginselen en uitspraak der Engelse taal. Practisch.
2 Cursus Kerktaal. Leerzaam en interessant. Ook uitspraak.

Tob niet langer. Dit is wat u zocht.
Gratis er bij: Evangelie naar Johannes met de Engelse en Nederlandse vertaling naast elkaar, zo lang de voorraad strekt.
Geeft u op. Indien u twijfelt vraagt dan inlichtingen en proefles.
DUTCH INSTITUTE
R. 2. Box 103. Willard, Ohio, U.S.A.

FLORENCE
33 acres vlak aan bestrate weg, 28 mijl vanaf Chatham, woning met 5 vertrekken, 16 acres tarwe gezaaid, electriciteit, gas
$3000.— contant $1800.—

THAMESVILLE
50 acres, 1½ mijl vanaf bestrate weg, 18 mijl vanaf Chatham, woning met 8 vertrekken, gedeeltelijk gedraineerd, electriciteit, gebouwen in goede staat
$8000.— $6000.— contant

WARDSVILLE
90 acres sandy clay loam grond, 30 mijl vanaf Chatham, nieuwe woning met 8 vertrekken, goede gebouwen, electriciteit, goed gedraineerd
$15.800.— contant $5500.—

GEOFFREY VAN RAAY REAL ESTATE

Geld te leen voor onroerende goederen
PARKEERPLAATS BIJ KANTOOR
190 Wellington St. W. — Phone 3037
Res. Phone 2818-2
Chatham, Ontario

Geen koffiedistributie meer

in Nederland, wel schaarste en alleen een kwaliteit door de regering beschikbaar gesteld.
De kwaliteit van de geschenken-pakketten is aanmerkelijk beter, dus nog steeds welkom bij uw vrienden in het oude vaderland.
De fa. Niemeijer te Groningen zendt franco door geheel Nederland

Pakket no 1 a	2 kg	1ste soort		$ 5.30
Pakket no 2 a	5 kg	1ste soort		$12.20
Pakket no 3 a	10 kg	1ste soort		$23.60

SPECIALE AANBIEDING:

Pakket no 1a, a	2 kg	$ 4.65
Pakket no 2a, a	5 kg	$11.10
Pakket no 3a, a	10 kg	$21.30

Zend ons uw opdrachten met money-order, en wij zorgen voor prompte uitvoering.

VAN'S IMPORTING
(E. Vander Velde)
255 Caroline St. S. — Hamilton
Telefoon 8 - 3769

FARMERS

Werkkrachten zijn duur, koopt een Ferguson, bespaar op uw uitgaven!
En doet licht EN zwaar werk met een tractor

Vele Hollanders kochten reeds nieuwe of gebruikte werktuigen bij ons

SIMPSON'S
sales en service

Ferguson Dealer, Telef. 482, Dresden
Bel of schrijf in uw eigen taal

ROY W. NICHOLS

Chevrolet — Oldsmobile
Chevrolet-Trucks

*

Good selection of used cars

*

Courtice — Bowmanville
Oshawa 3-1545 — Bow. 3353

Canada uw nieuwe Vaderland?

The Holland Curiosity Shop

HOLTZHEUSER BROS.
746 Yonge Street at Bloor   Toronto   Tel. MI - 9374

. . . . uw nieuwe leverancier!

ALLEENVERTEGENWOORDIGERS VAN:

TIELEMAN & DROST fijne vleeswaren

Gelderse Rookworst in blik 1 pond $1.45
Gelderse Rookworst in blik 11 ozs $0.85
Echte Lunchtong in gelei, 11 ozs $1.10
Gekookte Ham in blik, 1 pond $1.75
Gekookte Ham in blik, 2 pond $3.25
Boterhammenworst, 11 ozs, in blik $0.55
Kalfsgehakt in blik, 11 ozs $0.70
Leverpastei in blik, ½ pond $0.50
Leverpastei in blik ¼ pond $0.30
Cocktail-worstjes ½ pond in blik $0.75

Hutspot met klapstuk in blik, 1 pond $0.60
Boerenkool met worst in blik, 1 pond $0.60
Snijbonen, aardappelen en worst, 1 pond $0.65
Erwtensoep met worst in blik, 1 pond $0.40
Gebakken Bokking in blik, ½ pond $0.60
Gebakken Spiering in blik, ½ pond $0.60
Zoetzuur in blik $0.60

Echte Gelderse Rookworst per pond los $0.75
Plockworst per pond .... $1.—
Smeerworst en Berliner Leverworst per pond $0.75
Gekookte worst per pond $0.75

Groenten in blik

Brussels Lof 1 pond $0.45
Tuinbonen in blik, 1 pond $0.50
Snijbonen in blik, 1 pond $0.40
Postelein in blik, 1 pond $0.40
Boerenkool in blik, 1 pond $0.40
Honigs Soepen $0.20, $0.25, $0.35
Bouillonblokjes p. bl. 25st. $0.50
Vermicelli per groot pak $0.25
Pudding per pakje $0.12
Zelfrijzend Bakmeel p. pak $0.45
Hille Beschuit p. gr. rol $0.19
Kaneelbeschuitjes $0.20
Grote Ontbijtkoek $0.35
Gember koek $0.40

Kandijkoek $0.45
Snipperkoek $0.45
King Pepermunt per gr. rol $0.12
Kwatta repen $0.10
Van Dungens Rumbonen .. $0.50
de Ruyters hagelslag 100gr. $0.20
Chocolade hagelslag ½ p. $0.50
Van Rijn's mosterd $0.25, $0.30
Kersenbonbons $1.75
Gestampte muisjes per blik $0.50
Anijsblokjes per pakje $0.15

Dobbelman's Castella zepen

Scheerzeep $0.20
Scheercreme $0.50

Tandpasta kleine tube $0.23
Kinderpoeder per busje $0.50
Kinderpoeder per zakje $0.15
Holland Beautty soap $0.25
Holland Beautty soap min $0.60
Holland Beautty soap doos $0.90
Holland Baby soap doos $1.25
Holland Castella soap $0.25
Castella Huishoudzeep $0.25
Zelfwerkend wasmiddel $0.25
Wol-wasmiddel $0.20
Castella Toiletzeep $0.18
Castella Badzeep $0.30
Castella Babyzeep $0.22
Castella Tandpasta gr. tube $0.45

Venco Salmiak, Katjes, Knoopjes en schuine dropjes per 100 gram $0.25
Rollen drop $0.10
Zoute griotten per rol $0.20

Sopla, Antonio en Big Ben sigaren, 10 cm. per zakje van 10 stuks $1.40

Van Tol's Hollandse kaas alle soorten vanaf p.p. $0.65
Conimex Indische Rijsttafel artikelen, Bahmie in blik en Nassi Goreng in blik, Sambals, Kroepoek en andere Rijsttafel ingredi-enten.

Maggi Aroma per flesje $0.50
De Betuwe Tiel heerlijke appelstroop p. blik, 1 p. $0.50

Bestelt nu

bij iedere order ontvangt u een gratis versnapering en bij orders boven de $7.50 ontvangt u een gratis souvenir van Holland.

Wij verzenden uw order door geheel Canada en U.S.A., onze uitgebreide prijslijsten worden u op verzoek gaarne toegezonden.

Abonnements Formulier

Prijs drie dollar per jaar, bij vooruitbetaling

Vul in uw naam en adres en geef het met betaling van $3.00 aan uw plaatselijke agent, of stuur het naar ons administratie-adres:
P.O. Box 234, Chatham, Ontario

Naam ____________________

Post-adres ____________________

Indien nodig naam van werkgever en adres:

____

____

Abonnements Formulier voor Nederlandse lezers

Naam van persoon in Nederland

____

Adres ____________________

Naam van persoon die abonnement opgeeft

in Canada ____________________

Adres ____________________

Zendt dit formulier met insluiting van 3 dollar naar ons administratie-adres Box 234, Chatham, Ontario, en wij zorgen voor verzending naar Nederland.

Adres Verandering

NIEUW ADRES
(Vermeld steeds uw File Nummer)

Naam ____________________

____

Indien nodig naam van werkgever en adres:

____

Post-adres ____________________

TEGENWOORDIG ADRES